

vendig for det 4de Qvartal; en saadan Spore til, at Ministeriet skulde derved foranlediges til at fremkomme med Forslag, er efter mit Skøn aldeles overflødig. Jeg vil derfor meget bede den ærede Forsamling om ikke at gaae ind paa Finanscomiteens Forslag, men at bevilge Summen for alle 4 Qvartaler, iberegnet ogsaa for Lageetaten. Hvad Reserveofficererne angaaer, da vil jeg ikke trætte Forsamlingen med Gjentagelse af, hvad jeg saa ofte har sagt; er det ikke lykkedes mig hidtil at udtrykke mig tydeligt nok, saa tør jeg heller ikke haabe, at det mere skal lykkes mig, uden at misforstaaes, nu at antyde Grunden, hvorfor jeg ikke forelægger noget Lovforslag for denne enkelte Deel af Armeepleanen, og hvorfor jeg har foreslaaet, at de, indtil saadan Bestemmelse tages, tilstaaes en mildertidig Understøttelse, hvorpaa Alle er kjende, at de have billigt Krav.

Krieger: Jeg tillod mig et Dieblit under et tidligere Foredrag af den ærede Krigsminister at indskyde et lille Ord, fordi jeg troede, at der var et Sted i hans Foredrag, da det var muligt at gjøre det aldeles klart, med Hensyn til hvilket jeg troer, at der er en Misforstaaelse paa den ærede Ministers Side; det er nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om den Sum, som er forlangt til Reserveofficererne. Den ærede Minister har kun tænkt sig Valget imellem 2 Ting, paa den ene Side at forlange en vis Sum for iaar under Finansloven, og paa den anden Side en Organisations-Lov, som tager Hensyn til Reserveofficerernes fremtidige Stilling, men der ligger Noget imellem disse 2 Ting; det er netop dette Mellemiggende, som man har ønsket, og som der endnu er Tid til, nemlig en særskilt Lov, som bestemte, hvorledes der iaar skal forholdes med Hensyn til Reserveofficerernes Vilkaar. Det er netop det, der ligger imellem disse 2 Extremer, det er det, som der forekommer at være særlig Anledning til at forlange, og det vil dog vist ikke behøves i dette Thing udførligt at oplyse den Forskjel, der er imellem en saadan enkelt Post under Finansforslaget som den, om hvis Votering der her er Spørgsmaal, angaaende disse nogle og 30,000 Rbd. til Reserveofficererne, og en særlig Lov, der

handler om disse Reserveofficerers Vilkaar iaar. Behøver jeg at minde Thinget om, at dette Punkt var saaledes indviklet i Finansudvalgets Indstilling, at, naar der ikke var stillet Vædringsforslag, saa kunde man ikke komme til at stemme over dette Punkt særskilt? Behøver jeg at minde Thinget om, at Krigsministerens Forslag her foreligger til Forhandling som eet af mangfoldige andre ved Finanslovens 2den Behandling, medens, hvis det var en særskilt Sag, hvis det var gjort til Gjenstand for en særlig Lov, saa vilde Thingets Opmærksomhed ganske anderledes have været henvendt paa dette Spørgsmaal; Sagen vilde have gaaet igjennem forskjellige Behandlinger, og dog følger deraf ingenlunde, at der skulde bruges saa lang Tid dertil, at det ikke skulde kunne klares i den Tid, der endnu er tilbage, medens Rigsdagen er samlet. Skulde det alligevel ikke kunne skee, saa staaer jo endda den foreløbige Lovgivningsvet aaben for den ærede Minister, saa at man under ingen Omstændigheder kan sige, at Meningen var at skyde Sagen aldeles fra sig. Det forekommer mig altsaa, at den ærede Krigsminister virkelig skylder baade Udvalget og Thinget den Erkjendelse, at han erklærer sig villig til at forelægge et saadant særskilt Lovforslag, stemmende med hans Anskuelse, hvorved Sagen vilde kunne faae en naturlig Afgjorelse, og hvortil der kunde stilles de Vædringsforslag, som maatte findes fornødne; skulde vi nu votere denne Sum, saa skulde det være som en Art Gratificationer; men saaledes kunne vi ikke nu votere det, thi saaledes ere de ikke forlangte; det er forlangt som halv Sold for Alle, hvilket ikke er et blot finantstelt Spørgsmaal, men aabenbart tillige et særligt Lovgivningsspørgsmaal. Det er netop det Spørgsmaal, som vi flere Gange, den ene Gang efter den anden, have søgt at komme paa det Nene med baade for os selv og ligesoverfor Krigsministeriet; thi vi gjøre for vort Bedkommende naturligvis aldeles ingen Paastand paa, at disse Forhold skulde fra Begyndelsen af have staaet lige klart for os Alle. Jeg troer, at vi virkelig under disse Forhandlinger mere og mere ere komne til Erkjendelse af, at det ikke gaaer an, igjennem Finansloven at refor-